

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะมีความสุขและความซาบซึ้งที่ไม่มีขีดจำกัด จงละทิ้งโรคร้ายของสำนักที่เป็นร่าง จงมีสติปัญญาที่มีความรักและเปลี่ยนแปลงแก้ไขความประพฤติของลูกให้ดีขึ้น

คำถาม: ลูกๆ ไດไม่สามารถมีความสุขซึ่งที่ผิดๆ ของความรู้?

คำตอบ: ผู้ที่รู้จักและจดจำได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้ที่ยกย่องพ้อจากส่วนลึกภายในหัวใจของเขาและมีความใส่ใจเต็มที่ต่อการศึกษาเป็นลูกๆ ผู้ที่ไม่สามารถมีรูปแบบของความซาบซึ้งในความรู้ที่ผิดได้ ผู้ที่พิจารณาพ้อว่าธรรมดาจะไม่สามารถจดจำท่านได้ ถ้าพวกเขาจดจำท่านพวกเขาจะเขียนไปถึงท่านอย่างแน่อนเพื่อให้ชาวคราวเกี่ยวกับพวกเขาเอง เมื่อลูกไม่เขียนถึงบาบาเพื่อให้ชาวแก่ท่าน พ้อก็สงสัยว่าลูกนั้นได้ลืมนสติไปแล้วหรือไม่

โอมชานติ พ่อนั่งที่นี่และพูดว่า: ลูกๆ เมื่อคนใหม่มา ก่อนอื่นจงให้คำแนะนำของ 2 พ่อแก่เขา พ่อที่มีขีดจำกัดและพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหมายถึงพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัด แต่ละดวงวิญญาณมนุษย์มีพ่อที่มีขีดจำกัดของแต่ละคน ไม่ใช่ทุกคนจะเข้าถึงความรู้นี้มากเท่ากัน บ้างมีความเข้าใจเพียง 1 % บ้างเข้าใจถึง 95 % สิ่งนี้ทั้งหมดเป็นเรื่องของความเข้าใจ จะมีสุริยวงศ์และจันทร์ราวงศ์ จะมีราชา ราชนี และปวงประชา จะมีปวงประชาทุกประเภท ปวงประชาหมายถึงปวงประชา! พ่ออธิบายว่านี่คือการศึกษาลูกแต่ละคนศึกษาตามสติปัญญาของลูก ลูกแต่ละคนได้รับบทบาทของตนเองเพื่อแสดง มากเท่าที่ลูกสร้างสมความรู้ในวงจรที่แล้ว ลูกจะสร้างสมความรู้ได้มากตามนั้นในเวลานี้ สิ่งซึ่งใครก็ตามศึกษาไม่สามารถคงอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ ลูกได้รับสถานภาพตามปริมาณที่ลูกศึกษามากเพียงใด พ่อได้อธิบายว่าในเวลาต่อมาลูกจะต้องทำข้อสอบ ลูกไม่สามารถเลื่อนชั้นได้โดยไม่ผ่านการทดสอบ ลูกจะมารู้ความลับทั้งหมดในเวลาสุดท้าย แต่แม้ในเวลานี้ลูกสามารถเข้าใจว่าสถานภาพใดที่ลูกมีค่าควรแก่การได้รับ ถึงแม้ว่าลูกทั้งหมดยกมือขึ้นจากความอึกอึ้งลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจ: ลูกจะสามารถเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? แต่บางกี่ยกมือของลูกขึ้น นี้เรียกว่าความไม่รู้ พ่อเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่านักเรียนทางโลกมีความรู้คิดมากกว่าลูก พวกเขารู้ว่าเมื่อใดที่พวกเขาไม่มีค่าต่อการได้รับทุนการศึกษา พวกเขารู้ว่าเมื่อใดจะสอบไม่ผ่าน พวกเขาสามารถเข้าใจว่าพวกเขาจะได้รับกี่คะแนนในวิชาใดที่ครูสอน พวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขาจะสอบผ่านด้วยเกียรติคุณ ที่นี้ลูกบางคนไม่แม้จะมีความรู้คิดมากเท่านี้ ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นเช่นพวกเขา (เหล่าเทพ) ดังนั้นความประพฤติของลูกจะต้องเป็นเหมือนพวกเขาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: มีผู้ที่ไม่มีความรักเลยในสติปัญญาของเขาสำหรับพ่อในเวลาของการทำลายล้างเพราะพวกเขาไม่รักพ่อย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วเกี่ยวกับความหมายที่ถูกต้องของการมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักใดเลยในเวลาของการทำลายล้าง ถ้าแม้ลูกๆ ไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ ผู้อื่นจะเข้าใจได้อย่างไร? การจดจำพ่อเป็นเรื่องที่แฝงตัวแต่ลูกศึกษามากเท่าใดนั้นไม่ใช่สิ่งที่แฝงตัว ลูกทั้งหมดต่างลำดับกันไปในการศึกษา ลูกไม่ได้ศึกษาในขนาดเท่ากันทั้งหมด บาบาเข้าใจว่าลูกบางคนยังคงเป็นทารก บางทีลูกไม่แม้จะจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เป็นเวลา 3 หรือ 4 เดือน บาบาจะสามารถรู้ได้อย่างไรว่าลูกกำลังจดจำท่าน ถ้าลูกไม่แม้จะเขียนจดหมายถึงพ่อเพื่อบอกท่านว่าลูกกำลังก้าวหน้าไปอย่างไรและงานรับใช้อะไรที่ลูกกำลังทำอยู่? พ่อมีความใส่ใจอย่างมากสำหรับลูกๆ! ท่านประหลาดใจ: ลูกนั้นได้ลืมนสติไปแล้วหรือ? ลูกนั้นได้ตายไปแล้วหรือ? บางคนเขียนข่าวงานรับใช้ที่น่าอัศจรรย์ถึงบาบา ในกรณีนั้นพ่อเข้าใจได้ว่าลูกเหล่านั้นยังคงมีชีวิตอยู่ ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ไม่สามารถคงอยู่อย่างหลบซ่อนได้ พ่อเอาชนะหัวใจของลูกแต่ละคน ท่านรู้ว่าลูกแต่ละคนเป็นเช่นไร โรคร้ายของสำนักที่เป็นร่างรุนแรงมาก พ่ออธิบายในเมอร์ลีย์ว่าบางคนมีความซาบซึ้งที่ผิดในความรู้ พวกเขามีความหยิ่งโส ลูกๆ เช่นนี้ไม่ได้จดจำบาบาและไม่เขียนจดหมายถึงท่านแม้ฉบับเดียว พ่อจะสามารถจดจำลูกได้อย่างไร? การจดจำจะลึกถึงถึงจุดของการจดจำระลึกถึง เวลานี้ลูกๆ จดจำพ่อในขณะที่รู้จักท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกร้องเพลงสรรเสริญท่านจากภายในหัวใจของลูก ลูกบางคนพิจารณาพ้อว่าธรรมดาและจึงไม่ได้จดจำท่าน บาบาไม่ได้แสดงความโอฬารตระการตาใดๆ ฯลฯ พระเจ้าพูด: ฉันสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อลูกจะได้รับอำนาจปกครองโลก อย่างไรก็ตามลูกดูเหมือนไม่ตระหนักว่าลูกกำลังศึกษากับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประกาศสิทธิในอำนาจปกครองเหนือโลก ถ้าลูกมีความซาบซึ้งนี้ องค์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจะคงอยู่ตลอดเวลา ถึงแม้ว่าผู้ที่ศึกษาก็ตะพุดว่าศรีกฤษณะให้คำสอน: ฉันสอนราชาโยคะแก่ท่านแต่พวกเขาจะไม่มีความสุขแห่งการได้มาซึ่งอาณาจักรเมื่อพวกเขาจบสิ้นการศึกษาที่ตะพุดพวกเขาก็ออกไปยังธุรกิจของเขา ขณะนี้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกอยู่ นี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา ดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องให้คำแนะนำสองพ่อแก่ใครก็ตามที่มา บอกพวกเขา: ครั้งหนึ่งบาร์ตเคยเป็นสวรรค์แต่เวลานี้เป็นนรก เวลานี้คือยุคเหล็ก ยากนักที่จะเรียกได้ว่าเป็นสวรรค์! ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิที่จะอยู่ในทั้งยุคทองและยุคเหล็กในเวลาเดียวกัน เมื่อบางคนได้รับความทุกข์เขาจะพูดว่าเขาอยู่ในนรกแต่เมื่อบางคนมีความสุขเขา

จะพูดว่าเขาอยู่ในสวรรค์ มีมากมายที่พูดเช่นนั้น ผู้ที่มีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากอยู่ในนรกแต่ขณะนี้พวกเรามีประสบการณ์ของความสุขมากมาย เพราะบางคนมีประสาทราชวังและรถยนต์ ฯลฯ พวกเขาคิดว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์และไม่ว่าจะเป็นยุคทองหรือยุคเหล็กทั้งหมดก็เหมือนกันสำหรับพวกเขา ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกต้องทำให้ประเด็นของ 2 พ่อ นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเรา พ่อตัวท่านเองได้คำแนะนำตัวของท่านแก่ลูก ท่านจะอยู่ในทุกหนแห่งได้อย่างไร? ลูกจะเรียกพ่อทางร่างกายว่าอยู่ทุกหนทุกแห่งหรือไม่? พวกเขาสามารถเห็นในรูปภาพที่ลูกแสดงแก่พวกเขาว่ารูปของดวงวิญญาณและรูปของดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างในทั้งสอง ดวงวิญญาณไม่เล็กกว่าหรือใหญ่กว่าดวงวิญญาณสูงสุด แต่ละคนเป็นดวงวิญญาณ ท่านเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ท่านคงอยู่ในดินแดนสูงสุดเสมอ และดังนั้นท่านจึงได้ชื่อว่าดวงวิญญาณสูงสุด พ่อไม่มาในโลกนี้เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณอื่น ๆ ทั้งหมดทำ พ่อเพียงแต่มาในเวลาสุดท้ายและเข้ามาในร่างนี้ แม้ว่าสิ่งเหล่านี้ง่ายตายมากที่จะเข้าใจ คนภายนอกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้เลย มีเพียงความแตกต่างเดียวที่พวกเขาได้ใส่ชื่อคุณซึ่งเป็นผู้อยู่ในไวญกฤษ (ดินแดนสีขาว) แทนชื่อของพ่อ คุณจะมาจากไวญกฤษ, สวรรค์สุนทรและสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? คุณจะสามารถพูดได้อย่างรวดเร็ว “ลีมร่างกายรวมทั้งความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกและจดจำฉันเท่านั้น” ฯลฯ ได้อย่างไร? บาบของลูกจะถูกตัดไปโดยการมีการจดจำระลึกถึงชีวิตที่อยู่ในร่างกายได้อย่างไร? คุณจะเป็นเพียงเด็กเล็ก! เพียงมองดูความแตกต่างระหว่างเขาและพ่อ เมื่อพ่อเข้ามาในร่างเก่าของมนุษย์ธรรมดา มีความแตกต่างอย่างมาก เนื่องจากความผิดเดียนั้นมนุษย์ทุกคนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และยากจน! พ่อไม่อยู่ทุกหนแห่งและคุณไม่ได้อยู่ทุกหนแห่ง อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณอยู่ทุกหนแห่งในแต่ละร่างกาย พ่อไม่แม้จะมีร่างกายของตนเอง แต่ละดวงวิญญาณมีร่างกายของตนเอง แต่ละร่างกายได้รับชื่อต่างกัน พ่อไม่ได้มีร่างกายและไม่มีชื่อที่ตั้งให้แก่ร่างกาย พ่อใช้ร่างเก่านี้และเปลี่ยนชื่อของเขาเป็นบราห์มา บราห์มาไม่ใช่ชื่อของฉัน พ่อคือชีวิตตลอดไป พ่อเท่านั้นเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่แก่ทั้งหมดไม่ใช่ดวงวิญญาณที่ได้ชื่อว่าผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่แก่ทั้งหมด ดวงวิญญาณสูงสุดเคยตกต่ำหรือไม่? เพียงดวงวิญญาณทั้งหลายเท่านั้นที่กลับมาตกต่ำและเพียงดวงวิญญาณที่ได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่จากพ่อ ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด มิฉะนั้นลูกจะสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่นได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามมายนันเลวมากจนเธอไม่ปล่อยให้สติปัญญาของลูกก้าวหน้า ลูกบางคนสูญเสียเวลาสุขุขนิบาตตลอดทั้งวัน เพื่อที่จะดึงลูกออกไปจากพ่อมายาออกกำลังแรงกับลูก ลูก ๆ บางคนก็ตัดขาดไป เพราะว่าพวกเขาไม่จดจำพ่อสภาพของพวกเขาไม่อยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสิ้นคลอน พ่อทำให้ลูกลุกขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าแต่แล้วมายาเฝ้าแต่ชกลูกล้มลง พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่พ่ายแพ้เลย การแข่งขันนี้เกิดขึ้นทุกวงจร ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกต้องกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายาก่อนเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอน อาณาจักรของราวันจะต้องจบสิ้นแล้วเราจะปกครองโลกใหม่ เราได้กลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายาทุกวงจร เราได้ปกครองโลกใหม่นับครั้งไม่ถ้วน พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่รักษาสติปัญญาของลูกให้ไม่ว่างเว้นและลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยตลอดเวลา นี่คือนั่นที่เรียกว่าเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่ใช่เรื่องของความรุนแรงในสิ่งนี้ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เหล่าเทพไม่สามารถได้ชื่อว่าเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการสำนึกในตนเอง มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างชนบทรธรรมนิยมและระบบของโลกที่ไม่บริสุทธิ์กับของเหล่าเทพเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในดินแดนแห่งความตายที่ร้องเรียกพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์: โปรดมาและชำระเราผู้ไม่บริสุทธิ์! โปรดพาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า 5,000 ปี ก่อนหน้านี้ เคยมีโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ที่เรียกว่ายุคทอง ยุคเงินไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นโลกใหม่ บาบได้อธิบายว่านั่นคือชั้นหนึ่งและอีกหนึ่งนั่นคือชั้นสอง ลูกควรสร้างสมทุกประเด็นอย่างดีมากเพื่อว่าใครก็ตามที่มาและฟังลูกอัศจรรย์ใจ มีมากมายที่อัศจรรย์ใจและพวกเขาไม่มีเวลาที่จะเพียรพยายาม เพราะว่าพวกเขาได้ยินแล้วว่าพวกเขาต้องคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ อย่างแน่นอนเป็นกิเลสตัณหาหาคะที่ทำให้มนุษย์ไม่บริสุทธิ์ โดยการเอาชนะตัณหาหาคะลูกก็กลับมาเป็นผู้เอาชนะโลก อย่างไรก็ตามก็เป็นเหมือนว่ากิเลสเป็นทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่แม้จะพูดถึง! พวกเขาเพียงแต่พูดว่าท่านต้องควบคุมจิตใจของท่าน เพียงเมื่อจิตใจไม่อยู่ในร่างกายเท่านั้นจึงจะเป็นอิสระจากความคิด มิฉะนั้นแล้วจิตใจของลูกไม่สามารถเป็นอิสระจากความคิดได้เลย ลูกได้รับร่างกายเพื่อมีการกระทำ ดังนั้นลูกจะสามารถคงอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมได้อย่างไร? สภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมกล่าวได้ว่าเป็นสภาพของศพ การเป็นศพที่มีชีวิตหมายถึงการละวางจากร่างกาย พ่อกำลังสอนการศึกษาของการละวางจากร่างกายของลูกแก่ลูก ลูกดวงวิญญาณแตกต่างหากจากร่างกายของลูก ลูกดวงวิญญาณเป็นผู้อยู่อาศัยของอาณาเขตสูงสุด เมื่อลูกดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายลูกได้ชื่อว่ามนุษย์ ลูกได้รับร่างกายเพื่อมีการกระทำ ลูกจากร่างกายหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งเพื่อทำการกระทำต่อไป เพียงเมื่อดวงวิญญาณไม่อยู่ในร่างกายจึงสามารถมี

ประสบการณ์ของความสงบได้ ไม่มีการกระทำใดในโลกที่ไม่มีตัวตน และไม่มีเรื่องของการกระทำใดในดินแดนที่ละเอียดอ่อน วงจรโลกหมุนไปเพียงที่นี่ ความรู้หมายถึงการรู้จักพ่อและวงจรโลก ไม่มีผู้ใดที่ใส่เสื้อผ้าสีขาวหรือเสื้อผ้าที่ตกแต่งอย่างสวยงาม อยู่ในดินแดนที่ละเอียดอ่อน และไม่มีช่างทำที่ตกแต่งด้วยงูๆ ฟอเฝ้าแต่อธิบายถึงความลับของบราห์มาและวิษณุแก่ลูก บราห์มาคงอยู่ที่นั่นและรวบรวมของวิษณุก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน นั่นเป็นเพียงบทบาทภายในละครสำหรับการให้นิยามซึ่งลูกสามารถเห็นได้ด้วยสายตาที่สูงส่งเท่านั้น ลูกไม่สามารถเห็นสิ่งใดที่บริสุทธิ์ด้วยดวงตาที่เป็นอาชญากรเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูก ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อรักษาตนเองให้ปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ จงเฝ้าแต่ทำให้สติปัญญาของลูกไม่ว่างเว้นในการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ จงกลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง อย่าสูญเสียเวลาในการซุบซิบนินทา
2. ศึกษาการศึกษาที่บาบาสอนลูกในการกลับมาละวางจากร่างกายของลูก เพื่อที่จะได้รับความปลอดภัยจากแรงบังคับของมายา จงทำให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากสิ่งดึงดูดทั้งหมด และไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกโดยการอยู่อย่างหลอมรวมในความรักของพ่อผู้เดียว

บัพดาตาได้ให้ลูก ๆ หนึ่งในटकของความรักและความร่วมมือของท่านและกำลังพาลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก นี่ไม่ใช่หนทางของความเพียรพยายาม แต่เมื่อลูกเข้าไปในตรอกชอกชอยแทนที่จะใช้ทางด่วน หรือเมื่อลูกไปผ่านเป้าหมายของจุดหมายปลายทางของลูก และแล้วลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะหันกลับ วิธีการที่ช่วยให้ลูกปลอดภัยจากการล้าปากตรากตรำคือการอยู่ในความรักของผู้เป็นหนึ่งเดียว จงทำทุกงานขณะหลอมรวมอยู่ในความรักของพ่อผู้เดียวและลูกจะไม่สามารถเห็นสิ่งใดอื่น ลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งดึงดูดทั้งหมด

คติพจน์: ให้ประสบการณ์ของโชคแห่งความสุขของลูกด้วยใบหน้าและกิจกรรมของลูก

*** โอม ชานติ ***